



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Semana a z členov senátu JUDr. Petra Dukesa, JUDr. Anny Markovej, JUDr. Jany Zemaníkovej a JUDr. Margity Fridovej, v právnej veci žalobcov: **1/ S.p. so sídlom v B.**, pobočka B.B., ul. K.X., B.B., IČO: X., **2/ K., s.r.o.**, M.H., X., B.B., IČO: X., zast. JUDr. J.H., ul. J.X., V., **3/ D.R.**, S.X., S., IČO: X., zast. JUDr. I.Š., za účasti vedľajšieho účastníka JUDr. J.K., K.X., B., správcu konkurznej podstaty úpadcu R.d. B.B., proti žalovanému: **A., a.s.**, S.X., B.B., IČO: X., zast. JUDr. P.D., H.X., B.B., o neúčinnosť právneho úkonu, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. novembra 2005 č. k. 2 Obo 40/2005-272 rozhodol

t a k t o :

Rozsudok odvolacieho súdu **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 22.9.2004 číslo konania 28 Cb 22/99-Va-245 rozhodol, že vklad R.d. B.B., S.X., B.B. do základného imania obchodnej spoločnosti A., a.s., S.X., B.B., uskutočnený na základe písomného

vyhlásenia z 30.7.1997, deklarovaneho za účasti notára, na základe ktorého bolo rozhodnuté o vklade Okresným úradom v B.B., Katastrálny odbor č. X. s povolením, k 9.9.1997 je voči konkurzným veriteľom právne neúčinný.

Súd konanie o žalobách žalobcov 2/, 3/ zastavil.

Na odvolanie žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 9.11.2005 č. k. 2 Obo 40/2005-272 rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti potvrdil.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie. Na zdôvodnenie dovolania uviedol, že odvolací súd vo veci konal a rozhodol napriek tomu, že právny zástupca žalovaného pre ochorenie sa nemohol zúčastniť odvolacieho pojednávania. Túto skutočnosť odvolaciemu súdu včas oznámil a požiadal o odročenie odvolacieho pojednávania. K tejto žiadosti pripojil aj doklad o práceneschopnosti s tým, že vzhľadom na závažnosť celej problematiky trval na osobnej účasti svojho právneho zástupcu. Tým bola žalovanému odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ OSP). Podľa § 101 ods. 2 OSP súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takeého účastníka, prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že súd môže konať aj bez prítomnosti účastníka konania, avšak len za predpokladu, že tento bol na pojednávanie riadne predvolaný a súčasne neexistuje dôležitý dôvod, pre ktorý nemôže súd prejednať vec bez prítomnosti tohto účastníka.

Ospravedlnenie neúčasti právneho zástupcu s priloženou PN a so žiadosťou o odročenie termínu pojednávania, zaslané pred pojednávaním, je tým dôležitým dôvodom, pre ktorý nie je možné vo veci konať a rozhodnúť bez prítomnosti právneho zástupcu účastníka.

Rovnaký právny názor zaujal v tomto smere aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, a to v rozhodnutí publikovanom v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. 31/1995.

Samotný dôležitý dôvod však môže byť daný nielen okolnosťami, ktoré bránia samotnému účastníkovi v účasti na pojednávaní, ale aj okolnosťami, ktoré bránia v takejto účasti výlučne jeho právnomu zástupcovi. Aj v tomto smere obdobný právny názor zaujal Najvyšší súd Slovenskej republiky, a to v rozhodnutí publikovanom v časopise Zo súdnej praxe pod č. 28/2001. Citujeme: „Súd odníme účastníkovi možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ OSP aj vtedy, ak bez výslovného návrhu účastníka prejedná vec v neprítomnosti jeho advokáta, ktorý z dôležitého dôvodu, týkajúceho sa len jeho osoby, požiadal súd o odročenie pojednávania.“

Ako vyplýva z horeuvedeného rozhodnutia, dôležitý dôvod, pre ktorý nie je možné vec prejednať a rozhodnúť bez prítomnosti účastníka, resp. jeho právneho zástupcu, je teda jednoznačne daný aj okolnosťami brániacimi výlučne právnomu zástupcovi účastníka zúčastniť sa na pojednávaní, pričom tento dôležitý dôvod je daný vždy v prípade, ak sa právny zástupca účastníka pre chorobu nemôže zúčastniť pojednávania, z tohto dôvodu aj včas požiada o odročenie pojednávania a súčasne lekársnym potvrdením aj preukáže existenciu tejto choroby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolacích (§ 10a ods. 2 OSP), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému v danom prípade je dovolanie prípustné, dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, preskúmal rozsudok odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Dovolateľ prípustnosť dovolania odôvodnil odkazom na ustanovenie § 237 písm. f/ OSP a namietal, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, keďže jeho právny zástupca pre chorobu ospravedlnil svoju neprítomnosť na odvolacom pojednávaní a zároveň požiadal o odročenie tohto

pojednávania.

Pokiaľ ide o výklad a aplikáciu ustanovenia § 237 písm. f/ v spojení s § 101 ods. 2 OSP, v tomto smere už existuje rozsiahla judikatúra dovolacieho súdu, na ktorú správne dovolateľ aj poukazuje. Značná časť tejto judikatúry je napríklad zhrnutá v publikácii Občiansky súdny poriadok s judikatúrou z edície Justícia, vydanej IURA EDITION, spol. s r.o., rok 2007, str. 403-406.

Z obsahu spisu vyplýva, že predvolanie na odvolacie pojednávanie na deň 9.11.2005 bolo právnemu zástupcovi žalovaného doručené dňa 7.10.2005, teda s dostatočným časovým predstihom. Faxom z 8.11.2005, následne potvrdeným písomným podaním, právny zástupca žalovaného JUDr. P.D. požiadal o odročenie uvedeného odvolacieho pojednávania, svoju neprítomnosť ospravedlnil tým, že je práceneschopný. Z pripojeného dokladu o práceneschopnosti vyplýva, že práceneschopný bol od 8.11.2005, t.j. práceneschopnosť vznikla len deň pred pojednávaním. Za tohto stavu od tohto právneho zástupcu nebolo možné spravodlivo požadovať, aby za seba na pojednávanie zabezpečil náhradu. Z tohto dôvodu v zmysle § 101 ods. 2 OSP odvolací súd jeho žiadosť o odročenie v zmysle § 101 ods. 2 mal považovať za dôvodnú. Navyiac odvolací súd sa s touto otázkou ani náležite nevyporiadal, iba v zápisnici o pojednávaní pred odvolacím súdom uznesením rozhodol, že pojednáva sa v neprítomnosti zástupcu žalovaného.

Na základe uvedených dôvodov dovolací súd podľa ust. § 243b ods. 1, 2 OSP zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 31. marca 2008

JUDr. Juraj Seman, v. r.
predseda senátu